

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bir sağlık raporu almam gerekiyordu. Yirmidört yaşının akılcı, geleceğim bu sağlık raporuna bağlıydı.

Sarayla bütün muayenelerden geçtim, hepsinden sağlam çıktım. Bitek göz muayenesi kaldı. Gözlerime çok güvendiğim için, onu sona bırakmıştım.

Göz doktoru muayeneden sonra,

-Raporunuza yazıyorum, dedi,

bir diyoptri miyop... Bir de reçete yazıyorum, gözlük takacaksınız.

Dünya karardı sandım. O yaşıma anlayışına göre, gözüm bozuk çıkıp da geleceğim sönmeydi, şimdi bambaşka biri, büyük bir adam olacaktım. Ne gibi? Deyin ki Boğaz vapurlarında kapitan, ya da bir devlet dairesinde şube müdürü filan...

Eskiden basyüz adım ötedeki

GÖZÜNE GÖZLÜK AZİZ NESİN

kara inegün kuyruğuna konmuş at sineğini bile seçerken, muayene - den çıktıktan sonra, burnumun ucuna yaklaştığım gazetenin yazılarını okuyamaz oldum. Her so - rana,

-Gözlerim miyop... diyor - dum.

-Miyop olamaz, dediler.

-Neden?

-Miyop uzağı görmez. Sen ya - kını görmiyorsun.

Miyop gözün uzağı görmedi - ğini okulda öğrenmiştik ama, u - nutmuşum. Başkalarının uyar - masından sonra yaptığım yanlış - lığı anlayarak, gazete, kitap oku - maya başladım. Ama üç adım öte - deki duvarı görmüyordum. Göz - lük alacaktım ama reçeteyi yitirmiştim. Başka bir göz dokto - runa muayene oldum. Doktor,

-Gözleriniz sapasağlam, dedi.

-Nasıl olur, daha bir ay önce

bir diyoptri miyop vardı.
Doktor kızdı,
-Onu kim söylemişse dipe-
düz halletmiş, dedi.
Ben de o kanıda olduğum için,
gözlerim ağkısından çok daha iyi
görmeye başladı. Kırkbeş yaşına
kadar gözlük takmadım.
Bundan yedi-sekiz ay kadar
önce eve gelen bir arkadaşım,
-Neden gözlük kullanmıyor-
sun? diye sordu.

-Neden kullanayım?
-İnsan bu yaşa geldi mi göz-
lükstüz olmaz. Şimdi gözlük kul-
lanmazsan, ileride büsbütün göz-
lerin bozulur, hiç göremezsin.
Arkadaş gitti, benim gözle-
rimde de bir bulanıklık başladı..
Ne uzağı, ne yakını görebiliyo-
rum. Ayrıca bir de gizli özentimi
söylüyeyim. Hayatta gizli gizli şık
şey istemişimdir. Biri, saçları-
mın dökülüp alınmam acımasın.

biri de gözlük takmayı. Bu ikisi,
insanı aydın kişi gösterir. Kasap
çırağını al, saç dökülüp, alını a-
çalsın, bir de gözlük taksın. Üni-
versiteye doçent yap, gitsin.
Bu iki isteğimin hiç biri ol-
madı. Ne istedik de oldu ki, bun-
lar olsun.
Saç derssen, günden güne sık-
laşır. Hiç olmazsa gözlük takay-
ım da, görenler de okur yazar a-
dam desin.

Bir göz uzmanı doktora git-
tim. Muayene etti,
-Bir yetmiş beş diyoptri mi-
yop, dedi.
Demek yirmi yıl önceki ilk
muayene eden doktorun dediği
doğruymuş. O zamanki bir diyo-
ptri artmış, bir yetmiş beş olmuş.
Reçeteye göre bir gözlük al-
dım.

Gözlüğü takınca bir başdönmeşi, mide bulanması başladı, -affedersiniz- durmadan, kusuyorum. Vapur tutmuş gibi içim dışıma çıkacak. Gözlüğü çıkarıyorum, hiç bir şey görmüyorum. Takınca hem görmüyorum, hem kusuyorum. Taksam bitirli, takmasam bitirli, gözlük değil, belâ. Bir arkadaş halime acıdı, -Ben sana çok iyi bir göz doktoru salık vereyim, ona git, dedi..

Gittim. Doktor önce beni, sonra gözümdeki gözlüğü muayene ettikten sonra, -Bu gözlüğün reçetesini hangi sersem verdi? Senin gözlerin miyop değil... dedi, -Ya ne? -Hipermetrop, iki diyoptri hipermetrop... Bir bozukluk olduğunu anlamıştım. Hipermetrop yerine miyop denirse, yanlışlık olmaz mı?

Reçeteye göre bir gözlük yaptım. Bu gözlük kusturmuyor, mide bulandırmıyor. Gel gelelim, bu da beni ağlatıyor. Gözlüğü takmamla gözlerimden yaş boğamıyor. Hüngür hüngür ağlıyorum. Ağladıkça da içime bir gariplik çöküyor, bilsen bütün ağlıyorum. Yalnız cenaze törenlerinde takılacak bir gözlük. Ağlaya ağlaya gözlerim kan ganağına döndü... Candan bir arkadaş,

-Yaha, kör olacaksın. Bir devlet hastanesine git, dedi. Özel doktor başka, koca devletin hastanesi başka. Hastanedeki göz doktoru üstelik profesördü. Evet hastane kliniği başka. Her türlü araç var, pırıl pırıl... Profesör gözlerimi muayene etti. Ben de başıma gelenleri anlattım: -Biri miyop, dedi, öbürü hi-

permetrop, dedi.

Profesör kızdı,

-Vay şey oğlu şeyleri!.. diye bağırdı. Senin gözünde ne miyopl var, ne hipermetropi. . Senin gözlerinde astigmatizm var...

Profesörün reçetesine göre bir gözlük yaptırım. Bu gözlük çok iyi geldi. Herşeyi çok iyi görüyorum. Yalnız hiçbirşeyi yerli yerinde göremiyorum. Dünya ben-den uzaklaştı. On yıldır içinde o-

turduğum odanın karşıduvarı... o-luz metre uzağa gitti. Bir arkadaşımın elini sıkacağım, ne mümkün... Yazı yazacağım, elimin altındaki kâğıt iki metre ilerde görülüyor. Dürbünün tersinden bakarak gibi bişey. Herşey uzaklaştı ve küçüldü, insanlar mercimek kadar... Aman bu benim hoşuma gitsin de bana bir büyüklük gelsin. Hepsi iyi de, yemek yiyemiyorum. Masaya oturuyorum, ö-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranfey.org>

zandeki yemek tabağı yirmi metre ötede görünmüyor. Burunum sı-cak çorbanın içine giriyor da ben kaşığı iki metre uzağa görünen kâseye uzatıyorum. Yiyemez içemez, yürüyemez oldum.

Kolumdan tutup bir başkagöz doktoruna götürdüler. Öğrenimi-ni Amerika'da yapmış bir dok-tör... Dediklerine göre, köstebe-ğe kurt gözü takarmış. Uzun u-zun muayene ettikten sonra,

-Bu gözlüğün hangi (...) ver-di, dedi. Vay sersem herif vay... Bunlar da doktoruz diye geçmi-yor, öyle mi? Savcılığa şikâyet et-seniz, diplomasını elinden alır-lar.

-Benden bulmasın, Allahundan bulsun... dedim.

-Sizin sağ gözlünüz birbuçuk, sol gözlünüzse iki diyoptrimiyo-p.

9

Yeni bir gözlük aldım. Bu kez de her şeyi çatal çatal görüyorum. Bizim evdeki yedi nüfus, olmuş on dört kişi... Önceleri "İnsan insana benzer, bu insanlar çift yaratılmışlardır" diye aldırma dım, İnsan insana benzerse bu kadar da mı benzer... Haydi başka insan öyle, ya kendim. Ayaklarıma bakıyorum, dört. Bir elimde on parmak, Çıldıracam.

Baska bir göz doktoruna git-

tim. Bu da Almanya'da okumuş, -Size bu gözlüğü hangi (....) verdi? dedi.

-Ne var?

-Ne olacak, yanlış.

Benim sol gözüm üç diyoptri miyop astigmat, sağ gözüm iki buçuk diyoptri hipermetropmuş..

Ounun verdiği gözlükten sonra ne gece, ne gündüz, hiçbir şey göremez oldum. Her yer zifiri karanlık. Başka bir doktora götür-

10

düler. Adam gıfıldı:

-Hangi (....) verdi bu reçe -neyi? Sizin gözlerinizde hiçbir şey yok, sapasağlam.

-Göremiyorum. Her yer ka -ranlık.

-Gözlerinizde tavuk karası var da ondan...

Haplar, iğneler, bir de yeni gözlük... Bu gözlüğü takınca u -zakta olana burnumun dibinde gö -rtüyorum. İskeleden vapura bin-

mek için ayağımı attım, az kal -sın denize gidiyordum. Vapur da -ha iskeleye yanaşmamış, ben va -pura biniyorum.

Dolaşmadık, gitmedik göz dok -toru kalmadı. Biri sağ gözüm mi -yop, sol gözüm hipermetrop de -diyse, öbürü tersini söyledi. Biri astigmat, dedi öbürü perde inmiş dedi. Bu perde inmiş diyenin ver -diği gözlükle, her şeyi yeşil gör -meye başladım. Bu kez de dok -

tor "daltonizm var!" dedi.

Yani, aldığım gözlükler sayesinde eşyanın, önden, yandan, uzaktan, yakından, kaç türlü, kaç renk görülebilirse her türlüünü, her rengini gördüm. Son taktığım gözlük de, herşeyi bana yukardan gösteriyordu. Dünya ayağımın altından 10-50 santim aşağı inmişti. Düz yolda yürütürken, kendimi merdivenden iniyorum sanırdım. Deve gibi lap lap adım at-

maya başladım. Bu yüzden köprü merdiveninden inerken, ayağımın altındaki basamak bana bir metre daha aşağıda göründüğü için, adımımı atayım derkendüşüp taa aşağıya kadar yuvarlandım.

Gözlüğüm düştüğü. Gözlüksüz hiçbir şeyi göremiyordum, Yürerim buğu içindeydi. Beni yerden kaldırdılar.

-Aman gözlüğüm nerede? dedim.

Gözlüğümü bulup verdiler taktım. Allah Allah... Hayatımda hiç bu kadar iyi görüldüğümü hatırlamıyorum. Herşey yerli yerinde, net, güzel. Yanlışlıkla başkasının gözlüğünü mi taktım diye baktım. Hayır, benim kalın siyah çerçevesi gözlüğüm. Ne kadar sevindiğimi anlatamam. Artık göz doktorlarından kurtulmuştum. Gazetenin en küçük harflerini gördüğüm gibi, uzaktaki vapurların bur-

nundaki yazıları da okuyorum.

O sevinçle eve geldim. Karım -Gözlüğünün camına ne oldu? dedi.

-Ne olmuş?
Gözlüğü çıkardım. Parmağım çerçevenin halkasından öbür yana geçti. Gözlüğün camları yoktu. Merdivenden düşünce kırılmış.

O günden beri gözlüksüz çok iyi görmekteyim.

(SON)